

[Larsen (Bjerre).]

at den høje Forrentning, som hviler paa alt for mange af vore Husmandsbrug, hvilket jeg villigt indrømmer, ikke vil komme til at hvile paa de nyoprettede Brug. Naar den høje Rentebyrde eller Afgiftsbyrde, hvad man nu vil kalde det, bliver fjernet, er der trods alt efter min Formening Mulighed for Udstykning.

Hvis man yderligere vil gennemføre i vore Jordlove det nye Princip om en Afgiftsberegning efter Konjunkturerne, om hvilket der er forelagt et Lovforslag, der vil komme til Behandling i Folketinget efter Behandlingen af det Forslag, jeg omtaler her, saa bliver der skabt Mulighed for, at Udstykningen atter kan komme til at blomstre nogenlunde i dette vort Land og efter min Formening give Folk et Udkomme, som sikrer dem en nogenlunde taalelig Tilværelse selv under de nuværende Forhold.

Jeg vil mene, at det vil være uforvarsomt og beskæmmende for Rigsdagen, hvis den ikke gennemfører Jordlovene. Beskæftigelsesmæssigt set vilde deres Gennemførelse betyde overmaade meget. Det høje Tings Medlemmer er sikkert bekendt med, at der for nogle faa Dage siden blev indbragt en Resolution her i Tinget, der, saa vidt jeg husker, var fra over 300 Haandværkerorganisationer eller Haandværkerforeninger, og i denne Resolution indeholdtes bl. a. en Udtalelse og blev fremført et Krav om, at Jordlovgivningen gennemførtes og fortsattes, da det beskæftigelsesmæssigt vilde betyde overordentlig meget. Jeg mener, at de Mennesker har Ret.

Ogsaa fra vore Husmandsorganisationer lyder Kravet om Udstykning stadig. Dette Krav fremføres ikke som et politisk Krav, men som et sagligt Krav, som ganske naturligt mere og mere maa trænge sig i Forgrunden under den Krise, som ryster vort Samfund, og som overfor Landboudommen giver sig Udslag i, at denne proletariseres mere og mere. Det tror jeg dog ikke, vi samfundsmæssigt kan være tjent med. Den proletariseres mere og mere, fordi Adgangen til Erhverv ved Landbrug bliver spærret. Derfor bør Samfundet træde hjælpende til.

Jeg tillader mig derfor saa indtrængende, som det er mig muligt, at henstille til det ærede Tings Medlemmer, at Lovforslaget fremmes og ophøjes til Lov. Lovforslaget gaar ud paa at ordne de hidtil kendte Veje i vor Udstykning, andet og mere gaar det ikke ud paa. Den højtærede Regering har ment, at dette Lov-

forslag ligesom det efterfølgende paa Dagsordenen om Statshusmænds Rentebetaling er hjemlet ved den forhaandenværende Landbrugskrise, saaledes at Forslagene ikke kan betragtes som afgørende Retningslinier for en fremtidig Husmandslovgivning.

Jeg kan fuldt ud dele denne Betragtning af den højtærede Regering, og jeg vil ogsaa med den højtærede Landbrugsminister mene, at Landbokommissionen har en Opgave for sig i at arbejde med Udstykningsproblemerne. Jeg haaber, at Landbokommissionen i sin Betænkning, naar den til sin Tid fremkommer, vil være i Stand til at give Retningslinierne for en Udstykning over en Aarrække, saa at Rigsdagen kan blive fri for det aarligt tilbagevendende Forslag til en for et Aar gældende Lov, et Lovforslag, som desværre paa Grund af Oppositionspartiernes hidtidige Stilling ikke har ført til noget Resultat endnu.

Jeg vil haabe, at Lovforslaget under den forhaandenværende Situation skal danne en Undtagelse, saaledes at det bliver ophøjet til Lov. Alt, hvad der kan bidrage til Beskæftigelsesproblemet's Løsning og dermed til Aflastning af Arbejdsløsheden, bør efter min Formening tages i Betragtning. I saa Henseende er jeg af den Overbevisning, at Gennemførelsen af nærværende Lovforslag vil betyde en hel Del, baade for dem, som derigennem faar Hus og Hjem, og for dem, som opfører disse Hjem, nemlig Haandværkerne; og endnu videre ud i Samfundet vil dets Gennemførelse være af Betydning. Baade landbrugsfagligt og nationaløkonomisk er jeg af den bestemte Opfattelse — jeg gentager det —, at Oprettelsen af mindre Landbrug under den forhaandenværende økonomiske Situation vil være at anbefale. Derfor vil jeg endnu en Gang tillade mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling.

Johannes Hansen: Det Lovforslag, vi har til Behandling, gaar, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gav Udtryk for, ud paa, at vi sætter Udstykningen efter den gamle Husmandslov i Gang igen, idet denne Lov skal gælde for Finansaaret 1933—34, og endvidere stiller et Beløb til Raadighed til de i Tillægsloven omtalte Formaal og yderligere et Beløb paa 100 000 Kr. til Raadighed til Erhvervelse af Lejehuse, i alt et Beløb paa 2¼ Mill. Kr., i Henhold til § 2 i Lovforslaget. Desuden foreslaas det at anvende et Beløb paa indtil 3½ Mill. Kr. til Indkøb af Jord til Udstykning efter